

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. I. Inquiruntur causæ efficientes nocturnorum terriculamentorum, quæ mortis solent esse indicia, & ostenditur illa non fieri, vel à Deo, vel ab animabus eorum, quorum mortem significant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

LIBELLVS
DE TERRIFICATIO,
NIBVS NOCTVRNISQVE
TVMLTIBVS QVAE HOMI
NVM MORTES PORTEN
DERE SOLENT.

Um argumento de Locis infestis communes esse videntur strepitus nocturni, atque terriculamenta, quae quorundam mortē praere, & indicare solent. Quocirca non abs re fecerimus: si de horū authore, et finibus pauca dicamus: modū etiā, quo illa fiunt, & tempus atq; loca, quibus fiūt, exposuerimus. Nam excitari hos strepitus, et hominibus haud rarò his timorem incuti, nemo potest dubitare. Tot horum praebet exempla quotidiana experientia quod sufficere possunt, ad hanc rem non doctis solum, & literatis hominibus, verum etiam, rudi populo persuadendam.

CAP. I.

Inquiritur causa efficiens nocturnorum terriculamentorū, quae mortis solent esse indicia: & ostenditur illa non fieri vel à deo, vel ab eorum animabus, quorum mortem significant.

Difficilis verò res est definire, quānā horum tumultuū, & terrificationū causa efficiens sit, quisue author: sed quamvis difficilis, non tamen impossibilis, forsitan verū authorem inueniemus, si prius, à quibus fieri non possint demonstrauerimus.

Primum

Primum omnium certum est, ab aliquo fieri. Quæcunque enim fiunt, cum sui ipsorum causæ esse nequeant; omnino oportet, aliquid præter se habeant, quodcunque tandem illud sit, quod ipsorum sit, ipsa que efficiet. Habebunt igitur & hi tumultus aliquam sui causam.

Quam vero ipsorum causam afferemus? à quo tumultus hi fieri dicendi sunt? Necessè est aut à rebus corporeis aut ab incorporeis proficisci. Neque enim video quidnam hic tertium admittere debeam.

Porro in rerum corporearum genere gradus sunt plures. Atque ut ab imperfectioribus initium sumatur. sunt hic hominum spiritus, tam viuētium, quam vitæ defunctorum: sunt Angelorum, tam bonorum quam malorum. Et, qui omnium Spirituum pater est, Deus Opt. Max.

Hos gradus inter res corporeas distingnere hic necesse nõ est. Quamuis enim inter ipsas multi sint, quæadmodum & inter incorporeas; ad tumultus tamen hos excitandos nihil faciunt, quæcûq; ad gradus hos, quomodocunq; etiam, reuocantur. Si quid in genere rerum corporearum est, cui hos tumultus & terrificationes tribuere debemus, erunt homunciones quidã (fortè lares domesticos benedixeris) qui inter hominem atq; brutum à quibusdam medium quiddam dicuntur, & nec homines verè sunt, nec bruta.

Cum igitur tam sint varia rerum genera, à quibus tumultus, de quib⁹ quæstio est, excitari dicemus? Age hoc inquiramus. At equidem duo hic certa atq; extra omnè cõtrouersiam posuerimus; reliqua quia difficultatè habere possunt, diligentius excutienda sunt. Certum est à Deo Opt. Max. non excitari. Certum non excitari à Spiritibus eorum, quorum mortem significat.

De Deo nullus dubium animũ habere potest. Indignum est, diuinæ Magestati has terrificationes & ludificationes ascribere; Sed & quæcunq; sub cælo fiunt, si duo aut tria, quæ prorsus diuinã virtutem requirunt, excipias, aut per proprias rerum causas, aut Angelorum opera & ministerio exequitur.

Non ignoramus esse quosdam, qui humanũ animum, eius scilicet, cuius mortem hæc signa præcedunt, è corpore emigrare putant, atq; horum tumultuum authorem asserunt, verũ hi grauissimè errant. Potestne animus corpus desere; & ipsam interim vegetare atq; mouere? Aut fortè vnus idemq; animus diuersis locis existit? & qui, verbi causã in superi domus parte hos tumultus excitat; idem corpus, quod alibi decũbit, conseruat, & fouet? Neutrum horum dici potest.

Sed

9. Sed nec tumultus hi eos, quorum mortis indicia sunt tum latere possent; si ab ipsorum spiritibus excitentur (neque enim potest animus quæ agit, ipse ignorare.) At latere tam est certum, quam certissimum, quod fiant.
10. Quid quod nec ab animo hominis commodè omnia fieri possunt, quæ in hoc genere fieri, quandoque obseruamus; aut si fieri possint, cur sic fieri debuerint, rationes iustas satis vix reddere possumus: Verum quoniam hæc dubia non sunt, reliqua persequamur.

CAP. II.

Docetur terrificationes, & dictos tumultus non fieri ab homuncionibus quibusdam: sed nec esse tales, quales dicuntur, homunciones.

1. Vi homunciones quosdam, medium inter bruta & homines, sub humana tamen forma, animantium genus constituunt; qui occultis quidem locis latent, sed tamen hominum aspectibus se quandoque offerant; illi cum ratione quadam hos tumultus iis authoribus triouere videntur; quemadmodum & multa iisdem, quæ hominibus obsequia exhibent, ascribunt.
2. Sed tamen si rectè philosophari voluerimus; deprehendemus neque tales homunciones in rerum natura esse; neque si essent, mortales hominū posse præscire; quocirca nec indicare; neque si præscirēt, tumultuum horum atque terrificationum autores esse.
3. Si enim sunt hi homunciones; vbi quæso degunt, & sua habent domicilia? Mirum valde est, quod inter homines versari dicantur; & tamen nullus vispam, vbi domicilia sua habeant, locus repertus sit.
4. Deinde qua ratione genus suum, ne intercidat, conseruant, & propagant? (Neque enim putandum est ipsos immortales esse & perpetuam hinc vitam agere, quemadmodum in cælis agunt angeli) An fortè eadem ipsorum, quæ hominum, atque brutorum animantium conditio est; vt quidam ipsorum occidant, alij in eorum locum succedant? At quemadmodum ipsorum non inueniuntur domicilia; ita neque aliquando inuentus est, ex his vnus, qui ex hac vita discesserit: non inuentus est; qui in defuncti locum sit successus.
5. Quibus etiam rationibus vitam suam sustentant? quibus rebus